

S:t Olof

Nr 4 – 2022 Årg 32

Medlemsblad för Torshälla
hembygdsförening S:t Olofs Gille

Kvarnen på Klockberget brann ner den 17 november.

Två ungdomar som sågs springa från platsen misstänks ha orsakat branden.

Kvarnen, byggd på 1880-talet, användes till att via remmar driva maskiner i en mindre fabrik nedanför berget.

Åldermannen har ordet

Hej, hembygdsvänner!

I höst har vi i Gillet glatt oss åt att verksamheten efter covidproblematik kommit väl igång och att vi ser att intresse finns för vår verksamhet och att medlemsantal och frivilliga i arbetet ökar.

Och så händer detta, som i bild visas på omslagssidan, den helt onödiga och tragiska branden i Väderkvarnen, vårt vindkraftverk som remdrev Blomqvists instrumentfabrik från 1870-talet. En stor besvikelse, givetvis, vi har förlorat ett landmärke, en välkänd silhuett i stadsbilden.

Trots denna besvikelse värderar jag höstens verksamhet högt med flera välbesökta och kvalitativa aktiviteter och arrangemang såsom Torshälla marknad, kulturfestivalen i oktober, historisk afton om sjöfarten i Torshälla och nu senast den 4 december en verkligen välbesökt julmarknad på Lilla gatan och på Mormorstäppan och inne på Bergströmska gården.

Detta nummer av Sankt Olof, det fjärde och sista för året speglar detta i ord och bild.

Bland mycket annat läsvärt skriver vi här om uppskattat sätt att tacka Gillets volontärer för deras frivilliga arbetsinsatser utan vilka aktiviteterna vore väsentligt magrare.

Dessa insatser är avgörande för en hembygdsförening som vill synas, verka och erbjuda kulturella, lokalhistoriska aktiviteter i vår stad.

Vi måste hjälpas åt att ytterligare bredda föreningens verksamheter. Ni behövs, som är intresserade och läser detta. Vi vill bli fler medarbetare, samarbetare, medlemmar - det är roligt och givande och ger så mycket tillbaka av kunskaper, kontakter och erfarenheter.

Kom på vårt årsmöte, kallelsen finns på nästa sida. Kom som medlem, eller bli medlem direkt på mötet. Kom också med förslag på vad vi ska fokusera på nästa år, 2023.

Med tillönskan om Goda Helger och en bra start på hembygdsåret 2023!

För styrelsen i Torshälla Hembygdsförening Sankt Olofs Gille!

Tryggve Lundh
Ålderman

Kallelse

till årsmöte måndagen den 13 mars 2023

Mötesplats Kvarnen kl. 18:30

Föredragningslista:

1. Årsmötets öppnande
2. Mötets stadgeenliga utlysande
3. Godkännande av dagordningen
4. Parentation
5. Val av ordf. och sekr. för mötet
6. Val av två protokolljusterare tillika rösträknare
7. Verksamhetsberättelse för 2022
8. Ekonomisk berättelse
9. Revisorernas berättelse
10. Fastställande av balans- o resultaträkning
11. Ansvarsfrihet för styrelsen
12. Förslag till arbetsplan för 2023
13. Budget för 2023
14. Val av ålderman för 2023
15. Beslut om antal ledamöter i styrelsen
16. Val av ordinarie styrelseledamöter för 2 år
17. Val av 1 suppleant för 2 år
18. Val av 2 revisorer och 1 ersättare för 1 år
19. Val av 2 ledamöter till valberedningen
20. Fastställande av årsavgift 2024
21. Inkomna motioner och förslag
22. Övriga frågor
23. Avslutning

Årsmöteshandlingar delas ut på årsmötet.

Välkomna!

Styrelsen

Några klipp om hur några gillesmedlemmar uppmärksammats i Dymlingen och Torshälla runt

I Dymlingen Nr 3–2022, Södermanlands hembygdsförbunds medlemstidning, kan man läsa en notis från årets riksstämman i Sveriges Hembygdsförbund som hölls under Pingsthelgen i Nyköping.

Vid riksstämman utdelades två hedersutmärkelser till sörmlänningar, eller som den formellt heter,

”Plakett för rik gärning i hembygdsvårdens tjänst”,

tilldelas 2022 till Jan Brandt och Anders Johansson.

Jan Brandt, Lena Landin, Anders Johansson Björn Jönsson. Foto Michael Johansson

Valet av **Jan Brandt** framgår av följande klipp ur Dymlingen:

I motiveringarna kan man läsa citat som ”Med Jan Brandt med i projektet så händer det grejor! Jan ser möjligheter och potential där andra ser ”det gamla vanliga”. De utställningar han utformat på både Mälsåker och i Kafjärden är av en sort man sällan ser i hembygdsmanhang. Det är snygga, proffsiga och tekniska lösningar i ideell kontext.

Jan Brandt har låtit sina professionella kunskaper utveckla och förgylla hembygdsrörelsens utställningar.”

Vi i S:t Olofs Gille delar SHF:s motiveringar och deltar i gratulationerna med ett **”Grattis Janne”!**

I Torshälla runt nr 5–2022 finns förutom ett Grattis till årets **Birgerpristagare Jan-Erik Kling**, vilket vi uppmärksammade i S:t Olof nr 3–2022, en mycket fin uppskattning av **två sanna eldsjälur, Janett & Hans Eriksson i Garvargården** efter Torshällaån med Tors bockar utanför fönstren - se klipp nedan:

Vid Storgatan 14–20 har det bott människor i sådär tusen år. Spåren av deras liv finns kvar, bland annat i Garvargården. Där bor Janett Eriksson, barnfödd i huset, Birgerprisad, och en av dem som vet väldigt mycket om gamla Torshälla.

Janett med maken Hans Eriksson som bor och trivs i Garvargården

Står du vid ån nedanför Holmberget och tittar förbi Tors bockar så ser du några hus till vänster om bron. Det pampiga "Dogepalatset" drar till sig blickarna, sen kommer några enkla trähus och så det som sommartid mest verkar vara lövverk av al och lönn.

Garvargården döljs av träden till vänster och längst till höger ligger "Dogepalatset"

Men kommer du från Storgatan och går in på gården till det röda trähuset på nr 14 kliver du in i resterna av medeltidens småstad. Detta är "Garvargården" där det timrade huset är från 1700-talet med lågt i tak och grova stockar. På båda sidor ramas gårdsplanen in av faluröda byggnader och längst ner mot ån låg garveriet ända till 1960-talet. Idag finns bara "garvstenen" kvar, ett stort bord i kalksten där djurhudarna behandlades.

- Torshällabranden 1798 startade i ett brygghus här på gården. Vi tror att delar av huset klarade sig, för vinden låg på åt andra hållet.

När pappa bytte golv på 1950-talet hittade han stockar, svarta av sot, men fortfarande fullt fungerande, säger Janett Eriksson som bott på gården sedan hon föddes. Hon berättar vad som sägs om hur branden startade.

- Pigan Britta var ensam i gården och hade i uppgift att se till att elden i brygghuset var släckt på kvällen. Men det var mörkt, kallt och blåsigt och pigan var mörkrädd. Hon kom inte i väg ner över gården och när branden startade var det 56 av Torshällas hundra gårdar som brann ner till grunden och många gårdar skadades.

Att Janett och hennes familj hamnade på Garvargården berodde på att hennes mor Ellen kom till Torshälla och fick anställning som barnsköterska hos doktor Arnbörn. Här träffade hon Gunnar Carlsson, som då var arbetare på Nyströms Bleckkärlsfabrik uppe på Klockberget.

En släkting, garvare Söderling och hans son drev garveriet under 1920- och 1930-talet. När det lades ner fick familjen Carlsson köpa och flyttade in med farmor och så småningom tre barn. Idag är det Janett med maken Hans som lever i den anrika miljön där de kan sitta i ett glashus på gården och se över till Holmberget och ibland få sällskap av en ivrig bäver som vill ta ner grönskan mot ån.

Janett Eriksson utbildade sig till socionom och följde sin far i fotspåren både inom Försäkringskassan och föreningslivet. När hon pensionerades fick intresset för hembygden ta över för både henne och maken Hans. Hon har varit en drivande kraft bakom Torshällas Konstförening, Torshälla växtmarknad, Konstrundan, Ebelingmuseets vänner och i arbetet inför Torshällas 700-årsjubileum 2017. För

detta fick hon utmärkelsen Birgerstättens 2013 med motivering:

”Genom sitt positiva sätt och breda engagemang är Janett en sann eldsjäl och ambassadör som brinner för Torshällas utveckling”.

Efter tio år som redaktör för hembygdsföreningen S:t Olofs gilles medlemsblad vet hon mer än de flesta om Torshällas förflutna och kan beskriva granngårdarnas historia.

Långt fram i vår tid har det funnits djur och odling på gårdarna, eftersom den som ville äta fick fixa maten själv. Men sedan Torshälla blev stad på 1300-talet har det också funnits hantverkare av alla de slag.

På Garvargården var det bland annat skeppare, träskomakare och karduansmakare, en finare sorts garvare.

I grannhuset på Storgatan 16 bodde skomakare Flodin och Lars Gustaf Eriksson. Gathuset i två våningar byggdes omkring år 1900 och då kom moderniteten närmare. Där bodde då ”Putt-Julle”, Julius Eriksson, som fått smeknamn efter sin motorbåt. Han var först i Torshälla med att sätta upp radioantenn och att sälja kristallmottagare. Julius Eriksson blev även kommunal elverkschef när ljusen började tändas i husen.

Det mest spännande grannhuset är nog ”Dogepalatset” på Storgatan 18. Det fick troligen sitt stiliga yttre när ”Torshällakungen” och fabrikören Karl Erik Andersson byggde om i italiensk stil 1890. Andersson var stadsfullmäktiges ordf. i flera år, men slutade tragiskt genom att dränka sig i ån efter att ha försnillat pengar. Dogepalatset har en ateljévåning där den berömda fotografen Georg Nyström hade sin ateljé. Kring honom och

Allan Ebeling samlades under 1940-talet en konstnärskoloni som bodde i huset och samlades där eller på Stadskällaren.

Våren 2023 firar föreningen Ebelingmuseets vänner 25 år. Till jubileet kommer boken **”Fotograf Harald Bäckstrand (1901–1995) Delar av Harald Bäckstrands fotosamling”** skriven av Janett Eriksson. *

Bäckstrand kom till Torshälla 1943. Han var känd och mycket aktiv i Torshälla och efterlämnade ett stort antal porträtt, nyhetsbilder, bilder åt polis och brandkår, gruppbilder och mycket mer.

I boken visar Janett Eriksson ett urval av bilderna och skriver om Bäckstrand och Torshälla stad under hans tid.

Boken om Harald Bäckstrand är den åttonde i en serie som ges ut av föreningen Ebelingmuseets vänner.

Torshälla hembygdsförening S:t Olofs Gille är mycket glada & stolta över att ha så hembygdsengagerade medlemmar som Janett & Hans i vårt gille och är glada över att få dela och visa klipp ur reportaget i Torshälla runt för alla våra gillemedlemmar.

* Vi kan ju i detta sammanhang nämna att S:t Olofs Gille är med och sponsrar boken om Harald Bäckstrand

*Text- & bildredigering
Benny Flodin*

**Årets "Historisk afton" i kyrkan
"Skeppsvarvet i Torshälla och
två av dess seglande jakter"**

Föredrag av Leif Persson

1787 etablerade sig en skeppsbyggmästare, den f.d. controlleuren Johan Fredric Örn, som återupptar arbetet vid det gamla jaktvarvet på Cathrinebergs gård, som vi idag känner som Krusgården.

Det finns flera uppgifter från 1590-talet och tidigt 1600-tal att ett varv skulle ha funnits i Torshälla. Hertig Karl (Karl IX) beställde 1607 bl a 7 st s k pinasser, ett fartyg med minst 2 master som var havsgående fartyg, och befälde på 1590-talet att spik skulle levereras till varvet i Torshälla. Sannolikt finns det ett jaktvarv på denna plats sedan lång tid tillbaka.

Under åren 1760 - 1860, finns ett 30-tal fartyg i Torshällas seglande flotta. Av dem är drygt hälften byggda vid jaktvarvet vid Cathrineberg/Krusgården. Jakterna varierade en hel del i storlek. I dagens termer 20 – 25 m långa, 5 – 6 m bredd och ca 80 - 90 tons lastförmåga.

Verksamheten bedrevs av skeppsbyggmästaren Örn till 1807 då han avlider. Vid varvet arbetade då, förutom Örn, 2 - 3 snickare eller timmermän. Omkring 1800 är också skeppsbyggmästare Örn's son, Carl Fredric Örn, verksam vid varvet som timmermanslärling.

Efter Örn's bortgång så övertar stadens huvudredare, Carl Adam Schepherus, varvet där han har timmermän anställda. Omkring 1840 verkar dock verksamheten vid varvet vara avvecklad och den nya huvudredaren Pehr Gustaf Schotte kommer nu att använda sig av skeppsvarvet i Hjälmare docka.

I huvudsak tre typer kom att dominera på Mälaren: den äldsta är den klassiska mälarkjakten med sitt ursprung i senmedeltid, som är en råsegelsriggad, odäckad jakt.

Sedan har vi den andra typen som är en mindre, enmastad jakt med däck som representeras av jakten S:t Jacobus. Den har sitt ursprung i den holländska s k bojorten som var grundgående och hade en rigg som inte behövde så mycket arbetskraft och därför kunde ta sig fram på de flesta vatten.

Slutligen har vi den tredje typen som representeras av S:ta Brita som är en s k af Chapman-jakt som den svenske skepps-konstruktören skapade i slutet på slutet av 1700-talet.

S:t Jacobus

Genom ett samarbete mellan mig och sjöfartshistorikern - och fartygsmodellbyggaren Yngve Malmquist i Huskvarna kunde först ritningar skapas genom bidrag från Berta och John Gisslandi minnesfond 1988.

I Fischerströms bok från 1782 beskrivs en resa och fartyget med en torshällajakt ganska utförligt och väldigt trevligt och den ger en livfull och målande beskrivning hur en seglats till Torshälla kunde vara på slutet av 1700-talet. S:t Jacobus rigg är hög och för fartyg som seglade i Mälaren och i skärgården var toppseglet av största vikt.

Åror var de mindre jakterna utrustade med för att kunna manövrera vid stiltje eller trånga vatten. Signalkanonen användes för att påkalla uppmärksamhet vid bogseringsbehov eller draghjälp och liknande.

Modellen av S:t Jacobus är byggd i skala 1:40. Fartygets verkliga mått över däck är 42,35 fot, dvs ca 13 m och största bredd är 13,5 fot, d v s ca 4,8 och största djup 4,6 fot d v s knappt 1,8 m.

Både skans och kajuta är inredda med möbler, sovalkov, spis m.m. i enlighet med Fischerströms beskrivning. 1995 kunde så modellen överlämnas till S:t Olofs Gille och kostade 10 tkr att bygga.

S:t Jacobus var under nästan hela sin levnad, närmare 65 år, vilket är en lång tid för en jakt byggd av i huvudsak furu, hemmahörande i Torshälla. Under lång tid var den helägd av skeppar- och handelsfamiljen Stähle.

Enligt mina uppgifter så seglade S:t Jacobus i Torshällas fartygsflotta fram till 1847 då hon enligt sjöfartshistorikern och amatörmarinarkeologen Kjell-Ove Matsson förläste och sjönk i Prästfjärden i Mälaren.

Om det var ett detektivarbete med att rekonstruera S:t Jacobus så var förhållandet det motsatta för S:ta Brita.

S:ta Brita

Här kunde vi, jag och modellbyggaren Yngve Malmquist, luta oss mot ett beställningskontrakt från 1804 mellan beställaren, generalmajoren och ägaren av Skogaholms bruk, baronen Gustaf Philip Wennerstedt i Svennevads socken, söder om Odensbacken i Närke. I beställningen fanns ingående beskrivningar om dimensioner på allt skeppstimmer, plankor, rigg och djupgående för jakten liksom färgsättning. Även inredning av kajuta och manskapets skans beskrevs. S:ta Brita levererades till beställaren 2 år senare, 1806, från jaktvarvet i Torshälla. Jakten kan ev. vara döpt efter baron Wennerstedts hustru, Brita f Tersmeden, vilken faktiskt som änka bosätter sig i Torshälla på 1820-talet. S:ta Brita var 60 fot lång, 19,50 fot bred och lastade 34 svåra läster, d v s 18 m lång, 5,8 m bred och lastade 90 ton.

Hemmahamn blev Cathrinelunds lastageplats där flera bruk hade sin utlastningshamn. S:ta Brita säljs 1833 till redaren och rådmannen m.m. Pehr Gustaf Schotte i Torshälla. På så sätt återkommer fartyget nu till byggnadsorten Torshälla. Här blir hon 1834 – 1839.

1839 säljs hon vidare till Linköpings län. Hon får nu ny hemmahamn i Berg i Göta kanal. Från 1839 kommer hon nu att gå med skrymmande laster i Göta kanals vattensystem men även i kusttrafik efter de Småländska, Blekingiska och Sörmländska kusterna och passerar såväl Södertälje kanal som Karlskrona. 1844 går hon på utrikes sjöfart och nästa ägare är en handelsman i Kalmar. 1845 strandar hon på ön Möen i Danmark. 1848 – 1857 ännu en ny ägare, nu i Vadstena, och hon kommer nu enbart att gå trafik på Göta kanal där hon fraktar kalksten från Borghamn till reparationsarbetena vid Waxholms fästning för Kronans räkning.

1857 upphör stenfrakterna för Kronans räkning och nu är S:ta Brita ganska nedgången och sliten och hennes laster blir allt lättare. Sista notering är 1864 då hon passerar Forsviks sluss med brännved till hemmahamnen Vadstena.

Genom generösa bidrag, 14 000 kr, från Berta och John Gisslandi minnesfond, kunde inte bara ritningar skapas utan även en modell i skala 1:40 byggas. I februari 1993, för nästan 30 år sedan överlämnades fartygsmodellen av S:ta Brita i församlingshemmet av minnesfondens ordförande Bror-Erik Ohlsson till kyrkan och Torshälla församling.

Leif avtackas av Tryggve Lundh för fint föredrag under årets "Historisk afton"

Årets julmarknad ägde rum längs Lilla gatan från Rådhusorget till Bergströmska gården som tillsammans med Rådhuset och kyrkans hus deltog i marknaden. Eftersom Rådhusorget kullersten kan vara förrädiskt halkigt vintertid har julmarknaden koncentrerats till Lilla gatan.

Utanför kyrkans hus, på P-platsen, stod Räddningstjänsten och informerade om sin samhällsroll och hur man skyddar sina hem mot brand med brandvarnare och brandsläckare. Dessutom demonstrerade de sina brandbilar, vilket uppskattades av den yngre publiken. I Rådhuset serverades kaffe och jättefina lussekatter till en strid ström av gäster.

Julmarknadens stånd, bakom Rådhuset, började med huvudarrangören Finska Föreningens som bjöd på sång & musik och där man som vanligt kunde köpa grillad korv och finska julspecialiteter.

Finska föreningens stånd på Lilla gatan

Här bjöds på finska julsånger till musik

I nästa stånd fanns en stor mängd kramdjur och lite gastkramande ansiktsmasker och mössor inför julen och strax därpå stod OK Tor och sålde fina julgranar.

Stånd med massa kramdjur, mössor & vantar

Samt ansiktsmasker att skrämmas med

OK Tors julgranar

Efter Birgergatan, på Lilla gatan, direkt framför Bergströmska gårdens Bellmanrum med mormorstäppan mitt emot, hade TNIS satt upp sitt populära ”lotteristånd”.

Här samlades en ansevärd mängd lottköpare som stod och hoppades på att vinna en fin presentkorg eller x paket kaffe m.m.

Trängsel uppstod då när besökarna skulle passera till de återstående stånden och till Bergströmska gården.

Bergströmska gården som vanligt välbesökt under marknaden

Arrangemanget med att S:t Olofs Gille bjöd på pepparkakor och glögg i och utanför bagarstugan, ett julklappslotteri i vardagsrummet, en tomte som delade ut godis till barnen på gården samt, på andra sidan gatan i mormorstäppan, sång av en luciakör från Nyby-Torshälla Ridklubb gjorde säkert sitt till att de flesta marknadsbesökarna tittade in på gården.

Mormorstäppan hade som vanligt utsmyckats med en vacker julgran med fin belysning, vilken kom väl till pass under eftermiddagen.

Dansen runt granen till dragspelsmusik och julsånger i mormorstäppan efter lunchen, övervakad av gillet eldvakt vid den brinnande vedkorgen, gjorde ett julmarknadsbesök på Bergströmska extra populärt.

En eloge till gillet Aktivitetskommitté som under året gjort ett gigantiskt arbete med höjdpunkter under Torshälla marknad och med finalen under årets julmarknad.

Nedan följer ett **bildpotpurri** från årets julmarknad på Bergströmska gården:

Glöggkön till bagarstugan hela dagen

Yngre tvillingar vid sidan av glöggkön som får annan dryck av mamma & pappa

Två unika och mycket väluppfostrade gäster i glöggkön vid den fint smyckade kärran

Anders serverar glögg före lunchen. Som vanligt tvingas man till extraköp av glögg då planerad mängd tog slut i början på em.

Den bland de unga populära tomten uppvaktas av två godissugna som får välja godis

Utanför bagarstugan med den långa kön till glögg & pepparkakor står Janette och säljer kransar, mossor & mistlar och får här besök av maken Hans

Eldvakten Mikael med brinnande vedkorg på mormorstäppan får besök av barn & barnbarn

Arrangörerna som fixar Torshällas två populära och välbesökta marknader varje år är värda allt beröm för det fantastiska arbete de lägger ned. Huvudarrangör för julmarknaden är Finska Föreningen och för Torshälla marknad Lions.

S:t Olof passar därför på att tacka alla er som deltar i detta fina arbete nämligen:

Finska föreningen, IOGT-NTO, PRO, Kommunen, S:t Olofs gille, Lions och Torshälla församling.

Luciakören från Ridklubben förbereder sig ...

... och klämmer i med Luciasången

På eftermiddagen samlades unga och gamla till en dans runt den fina granen på mormorstäppan

Summerat blev årets Julmarknad en lyckad tillställning.

Ett stort tack till alla deltagarna med sina stånd och de många underhållarna m.fl. och naturligtvis till publiken - och än en gång ett tack till arrangörerna!

*Text och bild
Benny Flodin*

Julfest för de medlemmar som hjälpt till under årets arrangemang

2022 blev äntligen fritt från Corona och dess restriktioner varför vi kunde återuppta Gillets traditionella årsprogram. Tack vare aktivitetskommitténs och medlemmarnas frivilliga insatser under sommaren och de två marknaderna under hösten/vintern visade det sig att man inte blivit ringrostig under Coronaåren.

En tradition som också varit inställd de senaste två åren är att bjuda alla frivilliga krafter som ställt upp och hjälpt till med årsarrangemangen på en Julfest.

Tidigare år samlades man över ett glas glögg på Bergströmska gården och tågade därefter till Rådhuset för att avnjuta en god julmiddag och ge S:t Olofs Gille tillfälle att tacka för alla frivilliginsatser under året.

Detta år samlades 34 medlemmar, inkl. styrelsen, på PRO-lokalen Holmens gamla skola kl. 17 onsdagen den 7/12 där aktivitetskommittén bjöd på glögg och därefter bjöds till julmiddagsbordet som dukats upp via Sillbitens catering.

Kjell vid "glöggbordet"

Trygve omgiven av Inga-Lena och Birgitta

Bosse Andersson med dragspelet och sist till varmrätten med bl.a. "Jansson" & köttbullar

Fam. Lindh och Nyman klämmer i med julsånger kompad av Bosses dragspel

Även Hasse, Christina, Maj-Lis och Torbjörn deltar med skönsång

En översikt över 1/3-del av sällskapet som just avslutat de kalla rätterna med sill, gravlax, skinka, pastej m.m. och förbereder sig att angripa sånghäftets något svåra melodier

Julmiddagen som levererades av Sillbiten ovanför Bilia uppskattades av gästerna både vad avser kvalitet och kvantitet, varför de kanske anlitas även nästa år.

Även möjligheten att hyra PRO-lokalen Holmens skola för en acceptabel penning kan säkert bli av flera ggr.

En icke försumbar del av julfesten och julsångerna är umgänget vid bordet. Här passade man på att utbyta minnen från årets olika arrangemang och naturligtvis dela på en och annan rolig och t.o.m. ekivok historia.

Vår ålderman Tryggve Lundh tvingades bryta upp första av alla för att hinna förbereda nästa dags föredrag. Tryggve är minst sagt en föreningsmänniska och leder som ordf. fyra olika föreningar inkl. vårt gille som vi hoppas betyder mest.

Innan han lämnade festen utnyttjade han tillfället att rikta ett stort och varmt tack till

alla de medlemmar som på olika sätt hjälpt till under året. Naturligtvis återkommer små misstag som att våffelbakandet under Torshälla marknad inte orkar hålla tempo med kön och att inköpt mängd glögg till julmarknaden är omöjlig att planera pga. mängden gäster

Tryggve tackar alla för årets arbetsinsatser

Text & bild: Benny Flodin

**Torshälla
Hembygdsmuseum
S:t Olofs Gille
Bergströmska gården**
*Öppet varje torsdag maj-sep
i juli även tisdag & lördag
kl. 13.00 – 16.00*

Vi har böcker och olika
skrifter till försäljning bl. a.:

Nya Torshälla ABC

*TNHS historiska skrifter 1-9
och Torshällas Tidslinje från
Istid till Nutid*

*Rekarnebygden i backspegeln
Historiska skrifter om Torshälla*

*Böcker om Marianne Ebeling
och Harriet Ebeling*

Torshälla stenkärlsfabrik

*S:t Olof utkommer med 4 Nr/år
1. Ca 14 dgr efter Årsmötet i mars
2. Före midsommar
3. Efter Torshälla Marknad
4. Före Jul med Årsmöteskallelse*

OBS!
**UPPDATERING AV GILLET'S
MEDLEMSREGISTER**

Styrelsen ber alla medlemmar i
gillet med ny e-post, mobiltelefon
och ev. ny postadress att bekräfta
dessa med svar till vår gårdeman
babbo90@telia.com

**Torshälla Hembygdsförening
S:t Olofs Gille**

Styrelse:

Tryggve Lundh, ålderman	076-340 74 15
Birgitta Biderman	073-320 53 93
vice ålderman	
Jan-Erik Kling, skrivare	070-565 56 41
Barbro Holmén-Gustafsson	070-571 34 06
Gårdeman	
Östen Belin	076-833 21 23
Benny Flodin, redaktion	070-656 54 54
Mikael Nyman	073-447 93 12
Suppleanter:	
Kjell Jansson	070-205 84 85
Inga Lena Jansson	070-994 33 33

.....
Museikommittén: Styrelsen

Arkiv- & Datakommittén:
Benny Flodin, Östen Belin

Fastighetskommittén:
Mikael Nyman, Kjell Jansson

Aktivitetskommittén: Birgitta Biderman,
Kjell Jansson & Inga-Lena Jansson

Redaktion S:t Olof, Hemsidan & Nya
Bygdeband: Benny Flodin

Programkommittén ”Industrihistoriska
Umgänget”: Jan-Erik Kling & Benny Flodin

Bergströmska gården, Hembygdsmuseum
Lilla gatan 12, TORSHÄLLA

Telefon 070-565 56 41

Medlemsavgift: 100: - enskild, 150: - familj
Bankgiro: 5239-1901

Postadress: Torshälla Hembygdsförening
S:t Olofs Gille, c/o Tryggve Lundh
Klostergatan 9, 644 31 TORSHÄLLA

E-postadress: info@sanktolofsgille.se
Hemsida: www.sanktolofsgille.se

Årets utsmyckning av Torshälla inför julen

Text & Bilder: Benny Flodin

Torshälla stads parkförvaltning övergick vid årsskiftet till Torshälla stads 700-årsjubileum från att ligga under Torshälla stadsdelsnämnd till Eskilstuna kommun.

Skötseln av parker och grönområden i vår lilla stad hade genom åren skötts med den äran av den egna förvaltningen där tjejjerna, med sin fantasi, lyckades överträffa och överraska med positiva nyheter varje år.

Inför julen har vi därför gjort en liten koll hur man upplever utsmyckningen inför julen 2022.

Varför är istappsbelysningen borttagen på Torshällas hamnmagasin som var den vackraste utsmyckningen.

Juhlinbron är rejält belyst i år igen

Holmbergsträdet. Lysgranen vid västerleds-rondellen (enda nya utsmyckningen)

Hamnmagasinet är idag tyvärr utan belysning (varför) och granarna på östra- och på Rådhusorget har en relativt fattig belysning